

קטעים מתוך "צלב הקדם", ספרו של עורך "העולם הזה" המופיע השבוע אהבותיו של היטלר

היטלר בשנת 1934, שנה אחרי תפיסת היטלר בוינא צעק גלי שהיא רוצה לחזור ל- חינה והוא צעק שהוא אוסר זאת.

★ ★ ★

גזע ומשכב זכר

לא רק אופיו המלחמתי וחניוכו המקצועי מגעו בעד רים להסתדר בחברה הסדורה, אלא גם סטייתו המינית. אי-אפשר להבין אותו, ואת הורם המיוחד שייצג בתנועה הנאצית, מבלי להתחשב בתופעה זו. ההומוסקסואליות הייתה תמיד פופולרית בשיכבה העליונה של גרמניה, ובייחוד בצמרת הצבא. נרקמה סביבה אידיאלוגית שלמה, שהוסברה על-ידי פרופסורים מכובדים. האידיאל הגזעני כולו, הכותר כחרים לצעיר החסון ויפה-הגוף כסמל הגזע העליון, ריחקה המוסקסואליות נורף ממנו. הוא הדיון לגבי האלהת התכונה הקרויה "גבריות", שמצאה לה גם מהלכים אצלנו בצבא.

אחרי פירסום סידרת-המאמרים של אורי אבנרי על "אייכמן: איש ותקופתו" בגליונות "העולם הזה", פנו קוראים רבים אל המחבר בבקשה לכתוב ספר שזמם על תולדות הנאציזם. בחדושים האחרונים שקד אורי אבנרי על מלאכה זו, והשבוע עומד להופיע ספרו, המכיל 280 עמודים. להגן כמה קטעים מתוך ספר זה, שמטרתו — לדבריו ההוצאה: "לקרב את עליונות הנאציזם לעולם המושגים של האדם הישראלי, בצורה שתדרכן אותו למחשבה."

מה קרה? שמועה אחת אמרה כי היטלר או הימלר רצחו את הנערה, אחרי שהיטלר תפס אותה מתנה אהבים עם נהגו. היה ידוע כי היטלר היה רגיל לסגור אותה בחדרה ולנעול את הדלת, וכי סבל בידם אליה מ' קינאה חולנית. לפי גירסה אחרת, גילתה גלי זיעזוע את הנערה הרגשנית עד שהתלטה להתאבד. בתיק המשטרה נרשם כי בשעה ש' היטלר עזב את הבית בפעם האחרונה לפני ההתאבדות, צעקה גלי שהיא רוצה לחזור ל- חינה והוא צעק שהוא אוסר זאת.

★ ★ ★

עגבת מעד לכד

האם כן, היה הסוד? יש שהסתפקו בקביעה כי הוא סבל מביישנות חולנית, שמועה בערו להתקרב נגשים. אולם רוב ה' ביוגרפים והחוקרים הגיעו למסקנה שיהי

זר ה' למעשה מאס. כיטט (אדם הנהנה מסבל גופני), אונאניס או אף אימפוטנט גמור. אין זו תופעה נדירה שבגבר מאסוכיסט יצטיין כלפי חוץ בברוטאליות מוגזמת, יעריך את הכוח הגס ויטיף למדיניות-כוח קיצונית. יתכן גם שיש קשר קבוע בין אימפוטנטיות מינית ובין הלאומנות המיליטריסטית הקיצונית.

די לעיין בספרו, מיינ קאמפף, כדי לחדא כי האיש לא היה נורמלי מבחינה מינית. הספר מכיל קטעים מנורים על העובדה ועל הנוות. הדברים נאמרים בהפרזה קיצונית כזאת, עד שאינם משאירים ספק כי דמיונו של הכותב עסק בנושאים אלה בלהט חולני. את הנוות כינה היטלר "הרפת האנושות", ודרש ללחום בה באמצעות גישואין מוקדמים. אך היטלר עצמו לא התחתן. הוא תבע להעסיק את הנערה בספורט, כדי להסיח את דעתו מן הציור המיני. אך היטלר עצמו לא עסק בשום ספורט. הוא גינה בחריפות את המיניות השופעת של הקולנוע והתיאטרון. אך הוא עצמו הירבה לראות סרטים ומחזות. בדבריו על הצורך להלחם בעגבת, הגיע לקיצוניות רבה עוד יותר. הוא תבע להעלות מלחמה זו לראש דאגותיה של המדינה. לערוך מיבצע אירי, להקדיש לכך את כל אמצעי התעמולה, כדי "לדפוק לתוך ראשי הבריות ולשכנע את האומה כולה כי הכל העתיד או השאה, תלויים בפתרון בעייה זו."

קשה להניח שאפשר למנוע את העגבת על-ידי דיבור על נושא זה מבוקר עד ערב. הרעיון עצמו גובע מדמיון חולני.

קטע אחר מתאר בפרטי-פרטים את האדם "הנתקל בדרכו במגיפה זו, כשהוא במצב של שיכרון. אחרי ששתה כל כך הרבה, אינו יכול לדון על המעלות של היפהפיה שלה, דבר הידוע היטב לזונה החולה... אחר כך, כשבאה האפתעה הבלתי-ניעמה, אין הוא יכול אף להיזכר בזה שהענינה לו אושר זה..."

קטע זה הביא לשמועה כי היטלר חלה בעגבת, אחרי שקיים מגע עם זונה יהודיה בחינה. גירסה זו יכולה להסביר הרבה — אבל אין לה על מה להסתמך.

★ ★ ★

היהודי משחית נערות

בבלה, נדמה כאילו יש קשר סמוי בין תחושה של אי-בטחון מיני לבין השקפה גזענית קיצונית. בדרום ארצות-הברית חזרות ונשנות בקביעות מכוערת הנימה כי "הכר" שים יאנסו את נשות-נוי" כושים נידונו למחת, או נהרגו במשפטי-ליניץ, אחרי שרמוזו, כביכול, רמזים פורנוגרפיים לעבר נשים לבנות. מאחורי רוב גילויי השינאה האנטי-כושית מבצבת האמונה כי הכושים עולים על הלבנים בפוטנציה המינית שלהם, אמונה המרגיזה שבכתיים גברים בעלי כוח-גברא לקוי. גם בתעמולה האנטי-שמית חזרות הטענה כי היהודי החזירי שופע כוח מיני, ומתקבל הרושם כי תועמלני-הגזע אמנם האמינו כי מבחינה זו עולה היהודי על הגבר הארי.

היטלר עצמו כתב בספרו את המלים המאלפות הבאות: "הנער היהודי שחור-השיער אורב לנערה התמימה במשך שעות, כשעל פניו הבעה של שמחה שטנית. הוא מחלל אותה בדמו, וגוזל אותה על-ידי כך מעמה... הוא משחית באופן מתוכנן נשים ונערות... כאשר מלים אלה באות מפי אדם שהיו לו בעיות כה המורות במגע עם הנשים, הן אומרות דרשני. דומתם של כמה מן המטיפים ללאומנות גזענית בישראל יכולה לעורר בלב המסתכל חשד דומה."

בפרק אחר של מיינ קאמפף כתב היטלר: "בחינה, יותר מאשר בכל עיר אירופית אחרת... בלט הקשר של היהדות לזנות, ועוד יותר למסחר-הנשים. מי שעבר בערב ברחובות ובסימטות שכונת ליאופולד, ראה מעשים מסוימים על כל צעד ושעל, אם רצה בכך ואם לא. מעשים אלה נשאו חבוים מעיני רוב העם הגרמני, עד שהביאה המלחמה את החיילים הגרמניים אל חזית המזרח, שם יכלו, ליתר דיוק — נאלצו, לראות מעשים דומים."

"ראיתי בפעם הראשונה כיצד היהודי מנצח בחוש עסקי צונן וחסר-בושה על מסחר החטא בין חלאת הכרך. תחילה עבר בי רטט קל. לאחר מכן התלקח זעמי כשלהבת." מסתבר כי הסמרטוט שהיה עתיד להיות מנהיג האומה הגרמנית לא עצם את עיניו, אלא עקב בעניין אחרי "מסחר החטא". שמא למטרה זו הסתובב בשעות הערב בסימטות האפלולת האם התבטאה גם בכך סטייה מינית?

★ ★ ★

ביבי-השופכין של זינה

כך או אחרת, דבר אחד ברור: בגלל סטיותו לא היה היטלר מסוגל לבוא במגע נפשי הדוק עם נשים. האהבה, המסוגלת לעתים לרפא נשמה מופרעת, להביא לה שתי-משקל, לקרבה לצדדים העדינים של החיים, נמנעו ממנו. האיש לא היה מסוגל להעריך את האשה. עת נאי מסויים, שערך פעם רשימה של כל המקרים המעטים בהם העניק היטלר חנינה לנידונים למות, גילה שבכל המקרים, ללא יוצא מן הכלל, ניתנה חנינה לרוצחי נשים.

הנשים יכולות להתנחם בכך כי גם על הגברים לא הייתה להיטלר דעה הרבה יותר טובה. האיש שכיר את העולם בבת-המחסה, שכל מכריו היו סמרטוטים לא-יוצלחים כמוהו, הגיע למסקנה הפשוטה כי האדם הא ביסודו מכווער ומטומטם, ושקל להשתלט עליו על-ידי פניה ליצריו השפלים. בערומיות הצינית של איש מופרע, אך פיקה, יצא לנצל את חולשות הזולת. השקפה צינית זו, אותה הביע בגלוי בקטעים בלתי-ספורים של ספרו, עזרה לו להגיע לשלטון באופן שהגיע — ולרצוח תוך כוונה כי את נפש האומה הגרמנית אפשר לומר כי עתידה של גרמניה נחתך באותם השנים בביבי-השופכין של זינה, שם גיבש אדולף היטלר את אופיו.

★ ★ ★

קטע אחר של הספר, המסיל אור על הקשר בין האידיאליים הנאציים לבין סטיות מיניות, בא אגב תיאור תולדות חייו של ארנסט רים, מייסד ומפקד פלוגות-הסער, שנורה בפקודת

כאשר הגיעו הנאצים לשלטון, הוענקה באוניברסיטה של ברלין קתדרה לאיש בשם אלפרד בוימלר, שפירסם ספר בשם ברית-גברים ומדע. לא היה זה אלא שרי-הלל לצעיר בעל הנטיות הגיבוריות, הפונה עורף לחברה, המבקש את הידיד בן גילו או הקשיש ממנו, המחפש את החבר ואת המנהיג. אחרי שהתלונן על התפוררות היחסים בין המורה והתלמיד בגמנסיה, טען בוימלר בזעם: "ישנם אלפי מקומות בהם יכול גבר לפגוש באשה, אך אין אף מקום אחד שם עומד גבר ליד גבר, שם נפגשים גברים... עולמנו הוא עולם ללא ידידות. כיצד מתייצב הגבר בפני עמיתו? כאמצעי למטרה, כחבר לעסקים, כקולגה, או כמתחרה על האשה. בתחרות זו מפסידים שני הצדדים — את זמנם. אנשים בעלי אופי חלש מושפעים על-ידי היחסים האירוטיים ויוצאים מחברת הגברים. הם נעלמים מזירה זו, מתחתנים או שוקעים ביחסים אירוטיים. היחס האירוטי בא במקום הידידות. בעוד שיחסי הידידות יש להם קשר עם המדינה, הרי ליחסים אירוטיים אין קשר כזה... הדמוקראטיה יכולה להתקיים רק במקום שם שולטת האשה, שם שולטים היחסים עם האשה, אך לעולם לא במקום שם שולטת הידידות. הגרמני הוא בעיקרו בעל אופי מלחמתי, הוא גבר, הוא גולד לידידות. לכן אין הדמוקראטיה יכולה לשגשג בגרמניה. כי בדמוקראטיה שופטת האשה את הגברים."

משכב-זכר גבר בימי המלחמה העולמית הראשונה. במשך ארבע שנים ארוכות רצפו מיליוני גברים בחפירות, רחוקים מכל אשה. הבית היה רחוק, והחיל הרגיל לא חזר אליו אלא פעם-פעמיים בשנה. היה זה גן-עדן להומוסקסואלים, בייחוד לקצינים, ואחת הסיבות לכך שאנשים אלה אהבו את המלחמה וראו בשלום אסון. אחרי המלחמה חזרה ההומוסקסואליות אל הארגונים הצבאיים הפרטיים, בהם מילא רים תפקיד מרכזי. הוא העביר את הסטייה שלו אל הסא. הנאצי.

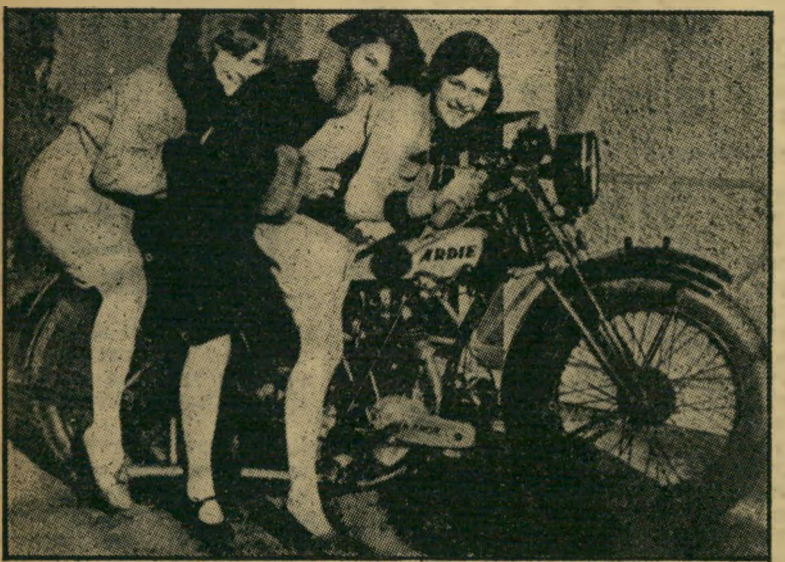
צמרת פלוגות-הסער הייתה מועדון הומוסקסואלי. הדבר הפך לשעוריה בחיבי גרמניה, אך היטלר עצמו לא התרגש. הוא היה מוכן להשתמש בכל אדם, יהיו סטיותיו כאשר יהיו, בנתאי שהביא תועלת לתנועה.

★ ★ ★

"לא איכפת לי..."

פלוגות-הסער משכו אליהן מאות אלפי צעירים בגיל ההתפתחות. רבים פותו להצטרף למחנה הסוטים. ב'1927 הצליח אחד האבות, בעל עתון, להגיע אל היטלר עצמו ולהתלונן בפניו על השחתת בנו, שנאנס על-ידי אחד מראשי הסא. השיב היטלר: "אדוני היקר, אני יודע את הכל. אבל מה אני יכול לעשות? הסא. אינו ג'ילדיים! כאשר התייצבה בפניו משלחת של גנרלים ואצילים, כדי להתלונן נגד רים ועוזריו, השיב להם הסירר בגסות: "לא איכפת לי כלל אם הם מ... מלפנים או מאחור!"

מסביב לרים התקבץ חוג של מפלצות מבעותות. הפסיכולוגיה החדשה מלמדת כי ההומוסקסואליות היא לרוב תוצאה של הפרעות נפשיות. ההרמון הגברי של רים, שכמעט כל חבריו היו פושעים פליליים, שהורשעו בכל החטאים מרצח בדם קר ועד לאונס, השתלט למחרת המהפכה על המשטרה הגרמנית. המפלצות הפכו מפקדי-משטרה, ויכלו לתת פורקן חופשי לסטיותיהם השונות, כולל סאדיום מחרדי. אולם היטלר הכריח את רים, לכל הפחות, להתחתן, כדי לשטש את השערוריה. בימיו הראשונים של השלטון נפוצה בגרמניה הבדיחה כי רים חלה מעל למיטת-הכלולות שלו סיסמה יחנית מתוקנת: "ההלך, בבואך אל הסירר, הגד לו כי ראית אותו שוכבים כאן, כפי שצויתתה המולדת."

אוה ברואן (משמאל) עם שתי אחיותיה